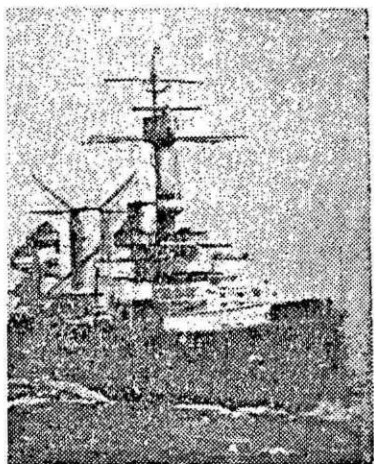

НАРОДНО МОРСКО УЧИЛИЩЕ

Чрез мощен народен флот - за свободна и благоденстваща България

ВЕСТНИК НА МОРСКИТЕ НАРОДНИ ВОЙСКИ.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ.

ВЕЧНА СЛАВА НА БОРЦИТЕ ПАДНАЛИ В БОРБАТА ЗА НАРОДНА СВОБОДА!

ВЕЧНИЯТ ВДЪХНОВИТЕЛ

Когато на 17 май 1876 г. малката чета водена от певича-революционер ХРИСТО БОТЕВ премина Дунава с твърдата воля да разпали пожара на въстанието в родината си, селските чорбаджии се усмихнаха под мустак и изсипаха пълни торби злато на турския аскер за да подпомогнат унищожаването на четата.

Шепата Ботеви революционери водиха ожесточени сражения с многобройните пълчища и загинаха доблестно. Тя не освободи народа си, но семето на свободата посято от хилядите борци преди нея поникна бързо защото беше полято с кръвта на тези героични синове. Братята руси ни дойдоха на помощ и България беше прочистена от турските аги и бейове.

Минаха години. Десятки години.

Заместниците на пашите и бейовете, селските чорбаджии хвърлиха страната ни в още по лошо стопанско и политическо робство.

В душите на изнемогващия под капиталистическото бреме народ затрепкаха, като слънца образите на БОТЕВ и ЛЕВСКИ. И борбата закипя. Тежка и твърда.

1942 г. Колелото на историята се завъртя и 1876 г. се повтори в нов арогантен вид.

Тък народа беше грабен, затварян и клан, от потния му гръб беше смъкната и последната дривава риза. А кабаретата и баровете гъмжиха от български и немски хитлеристи, които пееха пиянски песни и устройваха пищни тържества с кръвта на потиснатия народ.

Обединен под знамето на Отечествения фронт, и окрилян от духа на БОТЕВА българския народ излезе на открита и неравна борба срещу немския и български фашизъм. Появиха се първите партизански отреди. Съвременните кир Михалаковци се усмихнаха иронично и разтвориха касите си за фашисткото правителство. И Филовиц обяха: 50,000 лева са партизанска глава. Но това не стресна борците. Присъствието на великия поет се чувстваше на всякъде. Неговите песни огласяха Балкана и въздушевяваха антифашистите за нови подвизи.

Главореза Дочо Христов се провикна от парламента:—Тези младежи си въобразяват, че са герои последователи на Ботев и Левски!

А един от „просветителите“ министри инструктира журналистите да не споменават във вестниците имената на Ботев, Левски и Бенковски, а да се говорело за по-старите възрожденици, защото първите трима действували „революционно на нашата младеж“.

И тази наша младеж съвсем нямаше голо въображение за борбата, а тя е знаеше такава, каквато ни беше я завещал Ботев. В името на тази светла свобода българския народ: старци, жени, младежи, проляха реки от кръв и скоро ироничната усмивка на господарите се замени с предсмъртна гримаса. Славната Червена армия помогна и този път и страната на Ботев е вече свободна за да не попадне никогa под робство. Българските моряци разбират много добре идеалите на пламенния Ботев и не ще позволят чуждо или вътрешно посегателство над честта на Народната ни Република!

... Да се бори кой как може
с душманите на народа...

Хр. Ботев

РЕЧТА НА ГЕН. М. КИНОВ ПРЕД ВЪЗП. НА Н. В. МОРСКО УЧИЛИЩЕ

при посещението си в Н.В.М. у-ще

ген. М. ИВАН КИНОВ

произнесе кратко напътствено слово:

Драги бойни другари, господа офицери, моряци, подофицери и юнкери.

Възползвам се от поканата на Вашия Началник да посетя Народното Военно Морско Училище. Както знаете мирните договори наложиха значителни съкращения на нашите въоръжени сили. Задачите, които обаче стоят пред нас за разрешение са същите като по рано. Ето защо намаляването количеството на армията изисква подобрението на нейното качество. Това особено се отнася за командния кадър, за какъвто се готвите Вие. Необходимостта от качествено добре подготвена армия се налага от сегашната международна и политическа обстановка. Това трябва да се схване от всички и добре оцени.

Новата война наложи тясно съдействие между всички родове оръжие, между армия, флота и авиация. Ние еднакво ценим и трите и затова обръщаме такова голямо внимание на Военно Морския флот и Военно Морското Училище. Вие от своя страна също ще трябва да се интересувате от военното изкуство в другите подразделения на нашите въоръжени сили. Нещо твърде радостно за нас е, че мирния договор не засегна значително Военно Морския флот. Но макар и малък, флота може да изпълни своето предназначение при умело ръководене. Ние имаме големи водни граници и отбраната им лежи изключително върху флота. На север е Дунава, който не е без значение за нас. Нашият флот не си поставя задача да води настъпателна морска война, но главната задача на флота ни ще бъде да осигури нашите морски граници. Това ние ще изпълним, защото имаме флот с героични традиции.

Подготовката в Военно Морското Училище ще трябва да отговаря на всички тия изисквания. Истина е, че Морското Училище е дало не само кадър за флота, а и технически кадър. С това значението му още повече се увеличава. България има излишек от гимназиална интелигенция и недостиг от техническа.

Нуждата от техници ще нарастне още повече при изпълнението на двегодиш-

ния стопански план, индустриализацията и машинизирането на селското стопанство. Затова правителството, командването и генералния щаб обръщат такова голямо внимание на Народното Военно Морско Училище.

Новите задачи наложени от новото време изискват преобразувания в подготовката на вашето училище. Със стари програми изостанали от времето се ползват и много наши военни и висши учебни заведения. У нас се държи твърде много на словесността, твърде много се теоретизира и малко обръщат внимание на практиката. Необходимо е по голяма специализация и конкретизация върху онова, което ще вършите в живота. В програмите ще трябва да се оставят само необходимите предмети за целостната подготовка, нужна при изпълнение на поставените от живота задачи.

Наложително е следователно

ОТКРИТО ПИСМО

Другари бригадирци

На Вас се падна високата чест, да участвате в национално-строителните трудови бригади, за благоденствието и величието на нашата Родина.

Не се и съмняваме, че ще изпълните преди срочно възложената Ви работа от нашето народно правителство, оглавявано от великия и изпитан борец против фашизма, другаря Георги Димитров.

Моряците от пост „Кула“, Ви поздравяваме и Ви изпращаме нашите бойни другарски привети, като Ви пожелаваме здраве и сили, тъй нужни за големи трудови подвизи, с увереността, че всички Вие ще станите герои на труда—Ударници.

За моряците от поста „Кула“

Отборник Д. И. Димитров
Моряка Минчо А. Минчев

да се изхвърлят от програмите всички излишни предмети и заменят с нови, отговарящи на съвременните изисквания.

Старите методи нямаха истинско възпитателно въздействие. Сега положението с Вас е по-друго. Вие живеете в пансиони и вашите възпитатели следят за правилната Ви подготовка, защото освен като добри военни и специалисти, Вие трябва да се подготвите и като верни и честни служители на О. Ф. Родина.

Разбирайки повелите на новото време, обръщайки по-голямо внимание на практиката, овладявайки основно военната наука, ще изпълним поставените пред родната Армия и Флота задачи и грешките на миналото ще трябва да се отстранят.

С тия няколко думи искам да насоча Вашето внимание към по съзнателно изучаване на военно-морските и технически науки, за да станете добри служители на

своя народ. Пожелавам на най-младите възпитаници, които сега са постъпили, успех в работата, а на тия които завършват и ще отидат по частите—ползотворна дейност.

За здравето на възпитаниците на Военно Морското Училище и Флота да извикаме ура!

Думите на ген. И. Кинов бяха изпратени с мощно „ура“ след което Н-ка на училището отговори с следното слово:

Г-н Генерал, драги представители на храбрата Червена Армия, г-да Генерали, господа!

Офицерите и възпитаниците от Народното Военно Морско Училище са щастливи и горди, че в днешния ден могат да посрещат с присъщата им морска неизмерима сърдечност най-големите командири на нашата народна войска.

Народното Военно Морско училище в своя 66 годишен живот е подготвяло и дало хиляди български синове, които са носили и носят с завидно достоинство тежката отговорност в изграждането на военно-морската, морско-техническата и стопанска мощ на България.

От 9 септември 1944 г. училището живее нов живот. Макар поставено при старите условия за живот и развитие, благодарение на общите усилия на правителството, върховното командване, възпитателите и възпитаниците, училището се мъчи да преодолее всички тежки последици на едно позрешно минало.

Днешните възпитаници, които са утврден команден кадър в обновения наш военноморски и търговски флот, стоят здраво на своя пост, с вяра и упование в народното О. Ф. правителство.

С своя упорит труд в овладяване и непрекъснато усъвършенстване на военно-морското и техническо дело, те вярват, че така ще бъдат най-полезни в бъдещата и че това е единственият път при изграждането на една истинска демократична, мощна и благоденстваща България.

Г-н Генерал!

Отивайки си в София, отнесете с себе си пламъка, който гори в сърцата на тия млади хора, които стоят пред Вас и знайте, че тук в Народното Военно Морско училище, където неуморно се трудят и работят възпитаниците му, неделима част от нашата народна войска, вдъхновявани от идеята за морско издигане на България под мъдрото ръководство на нашия Министър-Председател ГЕОРГИ ДИМИТРОВ.

За преуспяването на България, за здравето на нашите гости да извикаме „УРА“!

СТРАНИЦА НА БРЕГОВАЦИТЕ

Така живеят и се учат младите бреговаци от първия републикански набор

Зазорява се. На изток небето все повече и повече бледнее. Постепенно хоризонтът се очертава и ето там някъде посредата на тази безкрайна морска шир, небето става бакърено-червено и като някоя кървава топка слънцето бавно изплува из водата.

В помещението е тихо. Само от време на време днешният — млад войник, пита шепнешком дежурния по батарея има ли още време, за да бие камбанката. Той се чувства горд и му е радостно че нему се е паднало смяната, в която стават другарите му. Непрекъснато поглежда ту дежурния, ту часовника и ето остават още две — още една минута... и той бавно на пръсти пристъпва към вратата, отваря е леко, излиза пред помещението и миг след това се разнася бодрия звук на пеещата камбанка.

Войниците, като един скъчат и започват истинско надпреварване, кой пръв ще се облече. Един обува ботуши, друг панталони, трети куртка и за две минути първите, най-първите са навън.

Започва се упражнение. Тези млади синове на народа полагат усилия, старания и умения да научат предаденото добре и след малко под команда всички сами едновременно правят упражнението.

В това време помещението е почистено. Днешният бие отново камбанката и като хала войниците се втурват вътре за кърпи и отиват да се мият.

Завършва е готова. Сядат и набързо закусват, защото ги очаква занятия. След това се строяват и очакват командира. На поздрав му всички високо и едногласно отговарят. В очите им се чете желание за работа и готовност да положат всички усилия да се готвят и обучат във военното дело и да оправдаят доверието на своя народ. Те не ще останат по надире от всички ония, които гледат Народната република.

— Мирно — разнася се командата на командира — на десно. Към плава ходом марш! Бодра и тежка артилерийска стъпка се удря в земята. Устремен напред те отмерено и отсечено крачат по войнишки. Започват да учат хватките. С мал-

ки поправки те бързо заучават предаденото и след това под обща команда правят всички наедно.

Час след час времето минава. Неприятелски обяд. Ето още малко и камбанката ще удари за почивка. Още малко внимание и напрегнатост и... дендан-дан — разнасят се звуците на камбаната.

— Свободни сте! — вика им командира крачейки редом с тях.

— Слушаме господин подпоручик! — отговарят под такт всички и изведнаж строя се разтурва и влизат в помещението. Цял преди обяд са внимавали и несмеейки да се пошегуват и си кажат по някоя дума свободно, сега разгосторите започват. Всеки бърза да превари другаря си и си изкаже впечатленията от това което им е предадено. На кого началника направил бележка, кого похвалил и т. н. до като удари камбанката за храна. А там старите войници са им приготвили храната. Ето ги и те идват пак под строй. Сега могат по-свободно да се хранят, защото имат почивка, която ще ги ободри за след обяд.

След храна тия които имат лична работа си я вършат, а останалите се опъват по креватите. Едни бързо затварят очи, други сложили ръце под глава, мислят за родното си място и за спомените от живота във казармата. Унесени в мисли, други в сън, времето неусетно минава и скоро камбанката бие пак. Започват следобедните занятия. Ученията минават и всичко се възприема с явни желания да се научи и приеме така както го изисква военното дело. В ученията времето минава и ето скоро се мръква. Уморени от дневните занятия те се нахранват и вече успокоили се, преглеждат дрехите си, оръжието си и др. за да са готови за утрешния ден, пак да са на място и да продължат с същото желание и готовност за заучаване на военното дело.

Бие камбанката за проверка. Всичко е в ред и на лице. Свършва и за 5—10 минути са под одеалата и бързо-бързо се унасят в сън.

ред. Димитър Д. Георгиев

Един дисциплиниран и трудолюбив войник

Кандидат — подофицера Илия Ценов, от Бреговата отбрана, е първенец на полка в предмайското съревнование. Същия е направил сам, само за четири дена, две дъсчени бараки за лафка и бръснарница на батареята. Вземал активно участие и при разучаването на маршове с младите войници, както и за украсата на района и помещението.

Канд.п. Илия Ценов е най-приличния и съзнателно-дисциплиниран войник. Той служи на всякъде за пример на младите войници, продължава да работи все усърдно, както преди, за доброто на народа ни.

Нека той да служи за пример на всички!

Бреговак

Заветите на Ботев и Левски ни учат да бъдем преданни на своя народ

Минаваме всред разлестилите се кичести лозя. Обилно нацъветелите салкътми край шосето изпълват душното утро с приятно сладникав аромат.

— Раз два три!.. Раз два три! Под късата, отсечена команда младите войници от часта на пор. Черкезов се задават на среща ни. Стегнати, бодри с пушка на рамо. Личи, отиват на учение.

— Раз два три!

Редиците минават край нас и ние продължаваме напред. В лево стърчат внушително дулата на няколко оръдия покрити с бризентени калфи. Един войник ни въвежда в канцеларията, където ни посреща млад, симпатичен офицер-командира на батареята.

— Стараем се колкото може по-вече да подобрим условията на живота тук — заявява командира, говорейки с любов за

грижите, които всички бреговаци полагат за да организират живота си в казармата та служба да е по лека и разнообразна.

Влизаме в спалното помещение.

Над добре подредените и загладени легла е легнала хладна и спокойна тишина. Само днешният се разхожда мълчаливо.

Сред помещението голяма маса с вестници, а над масата на специално място радиото. После, библиотеката и черна училищна дъска.

— Тук бойците си почиват след учението, като четат вестници и слушат радиото обяснява командира.

Приближаваме малкия импровизиран музей. В два стъквени шкафа са подредени различни видове пушки, запалки и части от стара офицерска униформа. По стените добре подредени портрети на нашите възрожденци, м-р председателя др. Г. ДИМИТРОВ и др. с много лозунги, а на всяка циментена колона сред помещението е написан по един член от републиканската конституция.

Как възпремат младите войници военното изкуство? — запитваме ние днешния, а той ни отговаря сочейки големия надпис над входната врата:

— Ние всички се ръководим от този лозунг!

Отправяме погледи към посоката, която сочи войника. Там прочетохме: заветът на Ботев и Левски ни учи да бъдем преданни на своя народ!

Излишни бяха повече въпроси. Излязохме на чистия, посипан с жълт пясък двор. Далеч напред блестеше на слънцето морето.

— Това ние столовата! — говори командира, като ни показва масите под високите борови дръвчета.

Сбогувахме се и поемаме обратно, само че не по шосето от където бяхме дошли, а на право по стар каменист път криволичещ между лозята. Куриера на часта едър и напет бреговак ни съпровожда.

— Скоро ще започнат наказания! — загадъчна със усмивка проговаря той.

— Защо? Поглеждаме го ние в недоумение и мислим, че е решил да ни открие някаква тайна около казармения живот и "жестокостта", както казва опозицията на пом. командирите.

— Защото... — куриера сочи с

чантата към близката отрупуна с зачервенел се плод череша — започват да зреят черешите. — Ние се смеем. Смее се и той дяволито.

— Ами какво ще кажеш за командира си? — решихме да използваме настроението му.

— Командирът ни е чудо човек. Де всичките да са като него!

Слънцето препича. Високо над главите ни започват да се трупат кълбести облаци.

— Ех, да падне сега един хубав дъжд! Чудо ще е! — замислено казва войникът.

— И то ще стане!..

Окуражаваме го като му стискаме ръката и се разделяме. Верен на родината си той живее с едно желание:

— Да няма бедствия и глад за неговите братя и сестри останали на трудовия фронт.

Моряк

НИЕ МЛАДИТЕ БРЕГОВАЦИ

Измина един месец на подготовка. Довчерашните свити, плахи младежи, днес смело крачат в буйния кипнеж за овладяване на военното изкуство. Тъй като днешното време иска много от всички прогресивни сили, то и младите войници не ще останат назад. По специално при нас бреговците кипи трескава работа. Наред с военните учения, ние се подготвяме като културни, трудолюбиви и дисциплинирани бойци. Навсякъде по батареите кипи трескава работа. В нашата учебна също има едно раздвижване. Сформирана едва от няколко дена тя крачи бързо, за да достигне онова, което и е възложено. Изградихме си актив и хор. В очите на всички школници личи желанието за работа. Ясно съзнавайки ролята, която ще играем за бъдеще, ние полагаме максимум усилия за овладяване на военното изкуство. Остават ни още няколко дена до първия изпит, първата по-смела крачка в нашата малка военна кариера. Този изпит ние ще дадем пред нашите другари, началници и пред целия български народ. От него ще личи какво ние сме научили през малкото време прекарано в казармата.

Също и в областта на спорта се забелязват радостни факти. Условията за спортуване, които ни даде народната казарма, са отлични. Ние много добре зна-

(Следва на стр. 3)

БРЕГОВАТА АРТИЛЕРИЯ ПРИ ОТБРАНАТА НА БРЕГА

отбрана по-важните участъци налага се отбраната на брега да бъде гъвкава и с наличие на бързо-маневриращи противодесантиращи части ползващи маневреното пространство да могат да заздравят станали разкъсвания на бреговата отбрана.

По начало бреговата отбрана се изразява в съвместно организирано действие на пехотата усилената с инженерни и бронезитребителни и артилерийски части, които често ще действат в маневреното пространство зад бреговата линия в действието на флота, бреговата артилерия и авиацията, които ще представляват скелета на подвижната и неподвижната брегова отбрана. От действието именно на флота, бреговата артилерия и авиацията ще зависи първоначалния успех на десантиращия противник. Видно е, че бреговата артилерия заема голям дял при отбраната на брега, факт който се доказва при всички десантни действия при последната война.

По-важните задачи които ще има да изпълни бреговата артилерия при отбраната на брега са следните:

1. С пределния си огън на своите дългобойни тежкокалибрени оръдия да не позволи на противниковите кораби организирано да се доближат близо до брега, откъдето чрез претоварване на войските на по-малки съдове за кратко време биха достигнали бреговата линия.

2. Да унищожи предните миночистачни съдове на противника и не позволи преминаването на противникови кораби през направените минни проходи, т. е. да усили минните заграждения, като дава прегрэдни огънове както по външния пояс, така и по вътрешния пояс на минните полета.

3. В сферата на действителния огън на своите много тежки, тежки с средни калибри да унищожи появилите се кораби и не позволи претоварвания на войски от големите кораби на малки десантни съдове. Този момент е най-чувствителния за противника, той е краткотраен и е наложително бреговата артилерия своевременно да го използва.

4. Да води бой с бойните кораби на противника, за да осигури свобода на действие

на малките калибри успешно да се справят с десантните съдове.

5. С всички налични калибри да унищожава десантните съдове и не позволи да доближат бреговата линия и със своя унищожителен и прегрэд огън не позволи стоварвания на брега. Този е вторият чувствителен момент за противника и умело трябва да се използва от бреговата артилерия.

6. С унищожителен огън да не позволи закрепване и организиране на десантирани части.

7. Да действува с огън на собствената пехота за унищожението на закрепилите се вече противник на брега. Тази задача ще изпълнява в случай, че няма непосредствен грозящ морски противник. Добре би било в ръцете на командира на бреговата артилерия да се дадат маневрени брегови батареи, които да използват в застрашени участъци пред бреговата линия, а също така тези маневрени брегови батареи ще изпълняват задачата за съдействие на собствената пехота по ликвидирането на закрепявания се вече на брега противник.

Изпълнението на горните задачи изискват подготвена, изправна материална част, своевременно организирани позиции и то така, че да не остане небито пространство пред бреговата линия, а всеки един сектор да се бие поне от две брегови батареи. Боят на бреговата артилерия, както и морския бой е краткотраен, целият са бързоподвижни, които обстоятелства налагат и действията на бреговите батареи да бъдат светкавични; огъня бързо маневрен и точен.

8. За такива действия трябва да се готви кадъра на бреговите батареи.

Командири и бойци от бреговата артилерия въоръжени с войнишки добродетели, знания и умения и готовност за самоотречение пред своя народ и родина в съвместни действия с родния флот, авиация и другите родове войски представляват действително стоманен щит при отбраната на родните брегове. Щит у който ще се разбият плановите и намеренията на коварния нападател.

Последната война доказва, че за осигуряване на морския бряг необходимо е да има на лице една здрава, пълна, гъвкава и активна брегова отбрана. Бреговата отбрана предполага, отбрана не само на бреговата линия, а организиране на отбранителна система на една полуостров от 20—40 км. навътре от бреговата линия, т. е. осигуряване една маневрена дълбочина. Наличието на парашутни войски и специално обучени десантиращи части от страна на противника налагат щото отбраната на брега да не бъде съсредоточена само по важните пристанища и оперативни направления водещи към вътрешността на територията, а останалите участъци да бъдат заети с слаби части т. е. да представляват само паяджина, която може лесно да бъде скъсана и чрез обходни движения да се заемат именно по-важните обекти и направления, които ще осигурят понататък успеха на противника и към по-силно отбраняваните участъци. Това ще рече отбраната на брега да бъде пълна. При малките държави, където възможностите и средствата са по-ограничени, и които в действителност ще организират за

ЗА ДИСЦИПЛИНАТА

Относно дисциплината по някой места не могат да се кажат много добри неща. За да бъдем на това положение, естествено сме си ние виновни.

Всеки моряк, изпратен от нашия народ да превзема и създаде в себе си всички ония добродетели, които са присъщи на истинския войник трябва да знае целта на военното обучение. Мнозина не си задават този толкова важен въпрос, а гледат чисто и просто, ден да мине, друг да дойде и постоянно разпитват наляво и надясно кога ще дойде уволнението. Нека тези моряци се запитат дали са усвоили службата си; дали са подготвени морално-политически, технически и специално дали са станали въобще истински моряци?

Времето за уволнение ще дойде. Но не щели почувстват тези моряци, че не са оправдали надеждите на народа си, и че когато този народ ги повика да бранят родните брегове ще бъдат ли те годни да изпълнят възложените им задачи?

Ето защо, вместо да сеговори, нека се заловим на работа за опознаване и усвояване на военно морското дело. Да се стремим да овладеем оръжието. Така ние ще станем истински моряци, готови и на море и на суша да водим бой и побеждаваме. Дисциплината е основна добродетел на войника. Веднаж дисциплиниран, лесно ще овладее службата си и тя няма да му се вижда тежка.

На пръв поглед изглежда, че дисциплината е съчетание от

(Следва от 2 стр.)

ем, че за да бъдем добри бойци, преди всичко трябва да сме добри физкултурници.

И така, имайки на лице всички условия и прегърнали военните добродетели, ние ще работим и за напред още по-вече, за да оправдаем надеждите на българския народ. Нашата млада република иска от нас много и ние трябва да го дадем!

Напред, другари бреговащи, за преуспяване на нашия народ и за укрепването на нашата млада народна РЕПУБЛИКА!

Мл. в. Георги В. Савов.

ЗАПОВЕД

Изказва се благодарност

Група работници от ремонтната корабостроителница на поделението ми по своя инициатива си възложиха предимайска трудова дейност, като доброволно се лишиха от обядната си почивка, да построят помещение за строене на лодки, от каквото корабостроителницата чувстваше голяма нужда.

Същите на брой 10 души в продължение на седем обедни почивки от по два часа, или всичко за 140 часа извънреден труд, построиха дървена постройка дълга 14 м. и широка 6 м., изработването на която при нормално положение би отнело не по малко от 500 работни часове от редовното работно време на корабостроителницата, като с това реализираха една икономия от 30000 лева за народното стопанство.

От името на службата и от мое име изказвам служебна благодарност на взелите участие в строежа работници, с пожелание и за в бъдеще при крепко здраве все тъй усърдно да работят за преуспяването на О. Ф. Република България.

Началник Поделение 9400

дребни неща. През погледа на цивилния гражданин, който няма понятие от военния живот, тя не представлява особеност, но за нас военните тези „дребни неща“ формират, основата на военното дело, създават дисциплината.

Усвояването на редицата правилници по който протича корабния живот трябва да бъде възприет и изпълняван СЪЗНАТЕЛНО. Обаче това не изключва задължителното им провеждане там където липсва съзнанието. Значи везко умуване по този въпрос е излишно. За да имаме силен флот, способен да защитава интересите на нашия народ, на нашите бащи и братя трябва да сме дисциплинирани. Нека всеки разбере, че това го изисква нашата Родина, нашата Република! Ние ще го дадем съзнателно.

Морски

ОТЛИЧЕН ПРИМЕР ЗА СЪЗНАНИЕ

Не са редки случаите, когато чиновите от флота-Варна дават пример на високо съзнание и любов към родината си.

Водими от желанието за честно изпълнение на правилствената декларация, наред с всички работници и работници от разните предприятия, те не жалат нито труд нито време за да прокарат на дело всичко онова възлагащо им се от техните командири.

Така например те направиха няколко телефонни линии свързващи щаба с поделенията му; потегнаха свързочното имущество и ремонтираха електрическите инсталации в района на флота. Моряците отстояваха достойно на трудностите и с младенчески ентузиазъм завършиха всичко навреме.

Добър пример за това дава кондуктора НИКОЛА ЕНЧЕВ, който заедно с подчинените си моряци, по негово ръководство и идея, монтираха в телефонните централи на флота и щаба табла, които ще останат за винаги да красят. С тези табла обслужването става по бърже и материалите се запазват за по дълго употребление.

Хвала на такива военни служители!

Мич. Гр. ДИМИТРОВ.

ФИЗКУЛТУРА

Специалната комисия по класиране на физкултурните дружества за участие им в първотайското първенство е определила **НАРОДЕН МОРСКИ СЪЮЗ**—клон Варна за **ПЪР-ВЕНЕЦ** по масово и оригинално представяне.

ЖЕНИТЕ НА В. СЛУЖАЩИТЕ ОТ ЧЕРНОМОРСКИЯ ФЛОТ ПРИ БОЛНИТЕ ВОЙНИЦИ

На 5 май 1947 г. женското дружество „Черноморка“ секция „Народна борбина“—обединяващо жените на военно-служещите в черноморския флот, посетиха болните войници, намиращи се на лечение в санаториума за възрастни край Варна.

Посрещнати любезно от заместник управителя на санаториума г-н д-р Кузев, членките бяха въведени при болните войници.

От името на дружеството др. Геновева Стойкова отправи топли и ободрителни думи към болните. На всеки войник бяха раздадени пакети със сладки и цигари, приготвени от членките на дружеството, след което бе изнесена кратка литературно-музикална програма. Др. Лиля Платникова прочете хумореска от Чудомир, др. Ангелина Барьмова, съпроводвана от малък флотски оркестър, изпълни български нар. песни, а малката Любка Грънчарова изсвири на акордеон забавна музика.

С пълни от доволство и благодарност очи и с бурни ръкоплескания болните изпращаха изпълненията на дружествените членки. Всяка дума, всеки акорд видимо освежаваше измъчените лица на болните и вдъхваше вяра във връщането им отново към оня живот, в който те ще могат да вложат физически и морални сили, за да бъдат и те полезни в изграждането на нашата млада република.

Д-р Кузев зам.-управителят на санаториума, благодари сърдечно от името на всички за

нашето посещение, което наистина разнообрази така еднообразния и сив живот на болните.

Г-н управителят и останалите господа лекари ни помолиха да посетим и болните цивилни. „За тях ще бъде истински празник“—уверяваше доктор Събев. С готовност се отзовахме на поканата на господа лекарите.

Нима има нещо по-хубаво от това, да направиш живота на един страдащ поне за малко светъл и да го накараш да забрави страданието, което го гнет?

С тези мисли влизаме от стая в стая. Веселата др. Барьмова запява хубавите нар. песни. Тя не забрави да каже и няколко шеговити думи. Малката Любка е в друга стая и забавлява със своя акордеон. Членките разговарят с болните, утешават ги. Всичко е така непринудено и сърдечно. Времето минава, часът е 6, те трябва да вечерят, но не ни пушат: искат още музика и песни. Младият лаборант поднася букетчета цветя на изпълнителите и с пламенни думи ни благодари. Тръгваме. Очите пълни с благодарност, с жажда за живот ни изпращат. „Елате пак!“—се чуват гласове. Те са доволни и радостни от нашето посещение. Доволни сме и ние, че обнадеждихме поне за малко техния живот. Болните в нова О. Ф. България знаят, че правителството полага извънредно сериозни грижи за здравеопазването, а народа никога не ще забрави своите герои.

Ст. Алексиева

НОВ БЪЛГАРСКИ КОРАБ СПУСНАТ ВЪВ ВОДАТА

На 11 м. м. при скромно тържество беше кръстен новия български крайбрежен кораб „Балчик“.

Построен в държавната корабостроителница—Варна. Пътническият кораб ще обслужва редовно пътническия и сточен трафик между пристанищата Бургас, Созопол и Несебър. Към средата на м. юни ще бъ-

де спуснат във водата втория луксозен пътнически кораб „Калиакра, който ще обслужва крайбрежния трафик Бургас—Царево и Ахтопол.

Развоя на човешката култура и прогрес още от най-древни времена и до днес е вървял неразривно свързан с развоя и прогреса на морячеството и корабоплаването.

Морето в историята на човечеството, като фактор за създаване на прогресивен и революционен дух е всепризнато и всеизвестно. Моряците са хората на широкия простор и необятната морска шир олицетворението, на които са ветреещите се моряшки ленти зад баретите на моряците от всички флоти в света.

Невижда на по мащаб до сега, втората световна война въввлече в своята орбита по-вече от държавите от всички части на света и засегна доста чувствително жизнените интереси на страните, които по една или друга причини бяха останали неутрални.

Коалиционния характер на съвременната война тури началото на най-тесното външно сътрудничество между съюзните воюващи страни.

Решителността в политическите цели на съвременната война на определи небивалото й напрежение и безпощадния й характер, което се отрази и върху морските и океански театри на военните действия. Някой от главните политически фактори определяха редица особености на съвременната война на море.

Доста съществено се оказа

и влиянието на икономическите фактори. Тясна връзка между стопанствата в отделните страни, а така също и в целия свят отдавна тури началото на огромното значение на вътрешните и външни пътища за съобщения и в частност—морските пътища. В съвременната война това значение става изключително голямо. Появата и развоя на въздушния транспорт не понижи значението на морския транспорт. Монополът на морския транспорт за масови превозвания на товари през океаните и моретата остана в сила, поради икономичността му, която далеч превишава икономичността на въздушния и всички други транспорти.

Доста важен икономически фактор, който трябва да се отчете при разглеждането на огромното значение на флота в съвременната война е и неоспоримо нарастналото развие на производителните сили.

Поразително е и непосредственото влияние на техническите фактори върху характера на войната на море. Неоспоримо голямо е значението на състоянието и степента на развитието на средствата за борба.

Развитието на техниката и особено задълбочената връзка на икономиката с войната доведоха особена острота в развитието на съвременната война. Разширението на театъра на

войната до степен да обхваща цялото земно кълбо, цялото население на воюващите държави с всичките материални и морални сили и възможности, свързва и наложи най-широкото използване на всички родове войски и тяхното най-тесно взаимодействие.

Правилното използване и умелото съгласуване на всички видове оръжия и всички родове войски се наложи в съвременната война, като един от първите постоянни фактори на воденето на войната, от чието огромно значение зависи и изхода на самата война.

Исторически, войната на море никога не е била самостоятелно явление, а всякога съставна част от войната изобщо. От гледна точка на воденето на военните действия, морето свързва разделните части на една и съща държава или съюзни страни и разделя противниците. Ето защо, войната на море се изразява преди всичко, в борба по морските съобщения, т. е. в защита на своите морски пътища и в стремеж за прекъсване на морските комуникации на противника.

В епохата на империализма морските комуникации бяха основните пътища за проникване до пазарите на сурови материали и до пазарите изобщо. Те станаха един от факторите на световната система на сто-

панството и нарушението на неприкосновеността на морските пътища се отразява не само върху икономиката на дадена държава, колкото и голяма да е тя, но и върху цялата система на капиталистическото стопанство.

Воденето на съвременната война предизвиква напрежение на цялото народно стопанство на воюващата държава вследствие на което изразява и значението на морските пътища, а от там и на флота, особено за тези държави, които не разполагат с достатъчно собствени сурови и технически ресурси.

Особена заинтересованост в осигуряването на морските съобщения проявяват островните държави, които са свързани чрез многобройни вериги от морски пътища с континентите, с другите държави или с своите колониялни владения.

Флота, който до скоро водеше своята „морска война“ почти отделно от войната на сушата, в съвременната война загуби окончателно своята независимост и самостоятелност и неговата „морска война“ се превърна в органическа част от войната изобщо, която се води на сушата, във въздуха и на морето. Сега флота е само част от въоръжените сили на воюващата страна, която част продвигва операциите, които протичат в морето, по далеч-

ните и близки комуникации и в прибрежията.

Ярък пример за значението и истинската стойност на флота виждаме в лицето на военноморския флот на С.С.С.Р.

Създаден в тежките години на гражданската война малкият и неукрепнал още червен флот, само до рамо с доблестната червена армия громеше противниците на неукрепналата още Съветска страна и така даде своя дял в изграждането на първата свободна и щастлива страна.

А в дните на тежката Отечествена война Съветския военноморски флот и неговите достойни моряци си завоюваха заслужено нова безсмъртна слава и вечна благодарност на своя героичен народ и свободолюбивите народи на света. Ленинград, Одеса и Севастопол навек ще блестят и сочат пътя на Съветските моряци! Съветския флот излезе от тази война още по-укрепнал, силен и боеви способен.

Нашия малък народен флот, славейки беззаветната преданост, мъжество и храброст на своите освободители и съветския флот, обещава да бъде и да стане негов достоен ученик и последовател, обещава да използва неговия натрупан богат опит и да върви за винаги с него в общата борба за едно по-светло бъдеще на славянските народи.

Мич. I. Р. Цачев

ЗНАЧЕНИЕТО НА ФЛОТА В СЪВРЕМЕННАТА ВОЙНА

Народен флот

ТЕХНИЧЕСКИ НОВОСТИ

ПЪРВИЯТ „СЛЪНЧЕВ ХЛАДИЛНИК“

Отдавна учените от цял свят, са се мъчили да създадат машина, с която да използват непосредствено слънчевата енергия. В това отношение съветските учени са достигнали наскоро извешни технически резултати.

Колективът при Хелиотехническата лаборатория при Енергетическия институт в СССР създаде първата „слънчева машина“.

Създаването на необходимите огромни огледала, за концентриране на светлинната енергия на слънцето е било постигнато, като на един железобетонен скелет са били поставени плоски, най-обикновени стъкла, покрити с тънък сребърен слой. Изолриването на тези огледала не е струвало много.

Слънчевата машина, практически е била използвана за **ПОСТРОЯВАНЕТО НА СЛЪНЧЕВ ХЛАДИЛНИК**

За да работи слънчевата машина с еднакво напрежение, апаратът се върти, в зависимост от положението на слънцето, с помощта на малък синхронизирен апарат.

Миналата година е бил построен първият слънчев хладилник в една от покрайнините на Москва. Във фокуса гигантското шестметрово огледало са събират слънчевите лъчи. От тук енергията преминава в голям парен котел, в който се образува пара, която по паропроводника отива в хладилника. Тук парата сгрява апарати, напълнени с амонячен разтвор. Амонячните пари, чрез високо налягане се подлагат на концентрация. След това получената течност се изпарява при ниско налягане и получава студ.

М. Азарин.

Ние се учим

Приключи първият месец от подготовката на младите моряци—набор 1926 год. Времето от 4 седмици, преминало в казармата, в усилено усвояване на военното изкуство не е обикновен календарен месец. Командирите разпознават вече своите бойци не само по лице, но и по характер. Те знаят не само от кой край е подчиненият му, но и как той си служи с оръжието, как се справя с малките първоначални задачи, които му се възлагат.

В сърдцата на младите моряци започва да расте и укрепва военното другарство, развива се доверието към командирите. Чувството за бързо и точно заучаване и прилагане на строевите, стрелкови и спомагателни военни знания прераства в ентузиазирани стремежи към всеотдайно усвояване на изкуството да се побеждава.

Първият месец от първоначалната подготовка на младите моряци е сериозна равностойка, и за командири и за моряци. Азбуката с която по-нататък ще се разчитат военните науки е заучена. Преподаването от страна на командирите и прилагането на знанията от младите моряци, ще продължи все по-задълбочено и загрижено. Ентузиазмът в знанията, проявен до сега, за напред ще се разгори с още по-силен пламък в сърдцата на моряшката маса и нейните народни командири.

Труден, окъпан в пот и напрегнато старание, но и славен е пътят, който води до гордото звание: „моряк на народната република“.

ПОДПИСКА—ФОНД

Тъй като някои от читателите са изявижи желание да подпомогнат фонда на вестника ни, който е на изчерпване редакцията открива подписка за набиране средства, които ще осигурят

в „Народен флот“ подобряването и излизането на в. „Народен флот“.

Всички суми да се превеждат направо в редакцията на адрес: в. „Народен флот“—Варна.

От редакцията

НА ЛОВ ЗА ПЛАВАЩИ МИНИ

Днес командира на стражевия кораб „Б“ е получил заповед да огледа фарватер № 2 от плаващи мини. От към Кюстенджа се очакват два транспорта, които ще донесат ценни стоки от Великия Съветски съюз. Тези морски великани трябва да бъдат спокойни, че по пътя не ги очаква никаква опасност.

Часът е 5 сутринта. На изток зад възлолома, пурпурно червения диск на слънцето бърза да изкочи от тихата морска шир. Чайките шумно се понасят към морето, където ги чака богат лов.

Корабът е готов за плаване. Моторите са пуснати за проба и механика направи своя доклад за изправността, състояние на механизмите.

Командирът е на мостика и дава заповед за тръгване.

„По местата си за снимане от вързала!“ Чуват се свирки и команди — „отдай носовото въже“, „отдай кърмовото!“

„Пет на ляво“, „десет на десно“.

От кораба се размахват две пъстри флагчета. Сигналува се с брега, разменят се последни заповеди и скоро зад кърмата остава входния фар на пристанището.

— „Петнадесет на ляво“, „пълнен напред!“

Корабника оглежда състоянието на кораба, поставя двама наблюдатели на носа за следене за мини въоръжени с мощни бинокли.

„Г-н мичман, кораба е огледан!“

Обширната морска гръд леко диша. Моторите монотонно пеят. Кораба едвам се поклаща. Зад кърмата му се носят бели острокрили чайки, които весело се спускат, вдигайки силна врява, върху парчетата хляб хвърлени от един моряк.

Готвача усърдно почиства купчинка ориз, поглежда често в огнището на печката, а в тенджерите вече нещо почна да ври. Чувства се приятен аромат на вкусно ядене, така вкусно и желано тук сред морето.

Ето, кораба вече минава траверса на Евксиноград, отминава и красивите почивни домове на санаториума, които от тук, от към морето изглеждат толкова красиви, толкова чисто бели!

ЕДИН ГРАД ИЗРАСТВА КРАЙ БАЛТИКА

Балтийск.—Изминаха две години, откакто съветските войски със стремителен шурм завладяха града и крепостта Пиллау-голямо пристанище и военноморска база на немците в Балтика. На мястото на развалините, оставени от врага, сега расте и се развива съветски крайморски град.

През 1946 г., с Указ на Президиума на Върховния съвет на СССР, Пиллау беше преименуван в град Батийск.

Този град е свързан с Кали-

нинград с клон от железопътна линия и плавателен канал, по които вече плават от миналата год. товарни и пътнически параходи. В пристанището на Балтийск димят кумините на океански и морски параходи. Крайбрежните улици на Балтийск са многолюдни и оживени. Градът живее интензивен живот.

Възстановен е големия корабостроителния завод, работят предприятията от местната индустрия, работи електростанцията, открити са средно училище, поща, болница. В магазините и лавките се води оживена търговия.

Брегът почва постепенно да се отдалечава. Навлизаме в красив залив. Ей там някъде в дъното е гр. Балчик, който едвам се вижда. Но защо десния наблюдател така усилено гледа с бинокъла. Какво ли е забелязал на тая пуста, еднообразна морска повърхност?

— „Господин мичман, на 30 градуса, разстояние 1 миля, виждам плаваща мина!“ с висок уверен и спокоен глас долага наблюдателя.

— „Виждам! Петнадесет на десно! Среден ход!“

— „Петнадесет на десно! Дадено петнадесет на десно! — като ехо повтаря кърмчията, всичките команди на командира.

— „Малък ход! Пригответи лодката! Поддривната команда да се приготви!“

Ето четири чифта здрави моряшки ръце чевръсто са хванали гумената лодка, прикрепва се маркуча на крачната помпа и всички гънки по лодката изчезват. Лодката е здраво напълнена с въздух. До нея стои подофицера, държащ в ръцете си подривния патрон.

— „Ще кажете драги читатели, че това е някакъв малък пушечен или пистолетен патрон? О, съвсем не! Това е един пакет от два килограма взив и дълъг фитил, който гори толкова време, щото да има възможност лодката с хората, които ще прикачат патрона върху мината, да се отдалечат безопасно, преди мината да се взриве.“

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба. Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба.

Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба. Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба.

Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба.

Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба.

Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

Плаващият предмет, когото наблюдателя нарече мина, бързо се приближава до кораба.

Действително, той не прилича на мина, но това е само на пръв поглед, защото той е целия обраснал с миди и водорасли. Дори и самите рога, тия пет зловещо стърчащи смъртоносни рога, при докосването и счупването на които мината праща своята „целувка“, са добили една оригинална, чудна форма. Но опитното моряшко око вижда всичко и дори различава системата и вида на мината. Тя леко се поклаща и не обезпокоявана от никого, разхожда се по морските пътища, разчитайки на случайността за да прати някой кораб с ценни стоки и с десетки хора пълни с надежди и стремеж в живота на вечен сън на морското дъно.

ХУМОР

ПИСМО ДО ПЕНА

Тука в този приморски кът сетих се за тебе, Пено, и реших да ти напиша две—три думи на колено:

Вече месец и половина как се разделяхме двама—струват ми се две години, мъка ми е, знай голяма.

Службата не ми е тежка, служил бих ноща и денем, но да може така някак и ти тук да си до мене.

Често аз си спомням, Пено, за теб, Мичето и Янка, и раздялата с тебе в махленската седанка.

Тук във нашата батарея бързо времето минава, ний се готвим за отбрана, подвизи и слава.

Ако в отпуска ме пуснат, ти ще видиш, Пено моя, колко хватки е научил бреговака—Митко твой.

Тъй писмото аз привършвам, скоро ще ти пиша пак, Митко твоя те целува, твоя славен бреговак.

Рупски

ИЗ НАШИЯ ЖИВОТ...

Бреговаците от „Галата“ полагат максимум усилия за усвояване на военното дело и за подобряване на всекидневния си живот. Това, което са направили по подреждане и обзавеждане на батареите, постройка на нова кухня, засаждане на зеленчукова градина, недвусмислено може да се каже, че е много. Не може да не се похвали работа на двамата редници: Костадин Тодоров Петров и Григор Рашков Григоров по засаждането на двете зеленчукови градини, които в всяко отношение биха съперничели на много частни такива.

Но и културно-просветната работа не остава назад. Войниците, заедно с местните селяни, са вземали винаги дейно участие в отпразнуването на празници и тържества. Така, Първи Май бе отпразнуван заедно като войниците изнесоха кратка литературно-музикална забава. След тържеството на селския мегдан се извиха кръшни народни български хора, като с това се подчерта още един път здравата връзка между народ и армия.

Редн. Т. Атанасов.

НАШИТЕ ГЕРОИ.

На 20 май 1946 год. в водите пред Кюстенджа, загинаха при изпълнение служебния си дълг: сан. корабник ДИМИТЪР ГЕОРГИЕВ БЕРОВ, подофицера НЕЙЧО ВАСИЛЕВ ЕНЕВ и канд. подофицера ПЕТКО ПЕТРОВ ГЕТОВ. Смъртта отне младостта им на бойния им пост при минористене.

Една година след това—20 май 1947 г. тяхният подвиг израстване в сърдцата на моряците, избистри се и стана още по скъп за нас. Ние всяка година вече ще чествуваме техния подвиг, тяхната памет.

Сутринта на 20 май всички чинове от поделенията на флота бяха събрани в едно от помещенията. Дружинния и взводния к—ри говориха за подвига на миннофлотците и славната смърт на тримата другари.

Вечерта в същото помещение бяха събрани отново всички чинове от флота, за да изслушат тържествената радио програма, изнесена по микрофона на базата. Говориха за великия подвиг на тримата моряка Димитър Попов, мичман П.р. Стоян Шахларски прочете репортаж в който се рисува подвига на загиналите. Бяха рецитирани стихотворенията „Моряшки гроб“, писмото до майката на загиналия к.п. Петко П. Гетов от негов другар, малък хор изпълни, Вий жертва ладнахте“, а духовата музика на флота бойни моряшки маршове.

След изнесения радиочас, бе проведена тържествена вечерна проверка, на която бяха извикани имената загиналите. Командирът и пом. командирът на частта, с кратки слова очертаха пътя на българския моряк и посочиха подвигът на тримата загинали другари, като пример на достойно изпълнен дълг към родината.

Съобщава МОЛЯК.

Копенхаген.—Подписана е търговска спогодба между България и Дания за стокообмен и плащания. Предвижда се взаимен обмен на стоки за 1,500,000,000 лв. България ще изнесе за Дания: тютюни, дом, пюре, сушени сливи, пулпове, билки и др. срещу строителни машини, корабни мотори, електроматериали химически материали и др.

Комисията, която е подписала договора от страна на България е заминала за Париж, където ще преговаря за сключване търговска спогодба и с Франция.

А. Златаров